

H r v á t k a

<http://www.horvatha.edupage.org> č.2/šk. r. 2011/2012 gihcasopis0@gmail.com

ŠTVRŤROČNÍK GYMNÁZIA IVANA HORVÁTHA V BRATISLAVE

Slovo na úvod

Nový rok je už v plnom prúde. Pomaly, ale isto si zvykáme, že do písomky k dátumu nepíšeme rok 2011, ale 2012. Nevieť ako vám, no mne chvíľku trvá, kým si zvyknem. A čo sa ešte často spája s príchodom nového roku? Sú to novoročné predsavzatia. Veľa ľudí si práve v tomto období zaumieni, že je čas na zmenu, podanie lepších výkonov, či šanca na nový začiatok. Napríklad my v redakcii sme sa plní elánu, energie a nápadov pustili do prípravy druhého čísla. Veríme, že sme sa oproti predchádzajúce- mu číslu zlepšili a prinášame vám to najlepšie z najlepšieho - čo sa na našej škole udialo za posledných pár mesiacov.

Na prvých stránkach nájdete informácie o projektoch KEMPELEN a BratMUN, organizovaných RNDr. Kubánkovou, do ktorého sa vo väčšej či menšej miere zapojil takmer každý z nás.

Pokračujeme krátkou správou o školskej tradícii – Akadémii – spojenej

s imatrikuláciami prvákov. Na mušku sme si zobrali aj štvrtácke triedy, ktoré

nám o sebe povedia niečo viac v rubrike tentoraz "Lúčime sa". Pozornosti neušla ani pani riaditeľka Mgr. Jankovičová, o ktorej sa možno dozviete niečo nové práve vďaka nášmu časopisu a nebude sa vám zdať taká neprístupná.

Filmové či divadelné novinky na seba nenechali dlho čakať, a preto vám ich prinášame v recenzovanej podobe (sú to naše prvé pokusy!). Určite sa nechajte inšpirovať. V decembri niektorí dostali pekný darček v podobe návštevy divadelného predstavenia HOLLYROTH. A predvianočná nálada vyvrcholila súťažou o najkrajšie vyzdobenú triedu. Čo sa diania vo svete týka, venovať sa budeme Izraelisko - arabskému konfliktu. Za pomoc pri príprave článku srdečne ďakujeme PaedDr. Tvrdoňovej.

Prajeme príjemné čítanie! Vaša redakčná rada

PS: Určite ste si všimli našu e-mailovú adresu. Očakávame, že na ňu pošlete svoje príspevky!
(Petra Múčková)

Kempelen

Na Gymnázium Ivana Horvátha sa odohráva veľa zaujímavých akcií. Gymnázium je určené pre žiakov so všestranným nadaním. Jedným z nadaní môže byť nadanie na cudzí jazyk.

Cudzí jazyk ako spojenie dvoch odlišných národov. Cudzí jazyk, vďaka ktorému sa môžeme spoznávať s novými ľuďmi.

Túto šancu nám poskytla aj naša „továreň“ vzdelania - naša škola. Vedenie školy v spolupráci s členmi Predmetovej komisie anglického jazyka vytvorili úžasný program s názvom KEMPELEN. Hlavnou organizátorkou bola pani profesorka Oľga Kubánková,

ktorá svoju úlohu hostiteľky zvládla viac než bravúrne. Do našej školy zavítali 4 zahraničné lektorky s cieľom priblížiť nám nielen ich život, ale aj život ich krajiny. Krásna April z Taiwanu, temperamentná Flavia zo slnečnej Brazílie, talentovaná Velislava z krajiny nám blízkej -Bulharska a zaujímavá Veronica z Talianska. Každá hodina bola cieľená inak, každá hodina - nám žiakom, no aj lektorkám priniesla niečo iné. Všetci sme sa snažili dať do toho čo najviac síl. Snažili sme sa na tieto dámy zapôsobiť. S Veronicou sme sa rozprávali o slávnej talianskej mafii. April nám ukazovala, aké kuriózne jedlá sa pripravujú v taiwanskej kuchyni. Myslím ale, že sliny žiadnemu z nás ne-nabehli. S Flaviou sme si spievali slávne brazílske pesničky a konverzovali o podnebí v Brazílii. S Velislavou sme sa učili tancovať bulharský ľudový tanec, ovoňali vôňu Balkánu pomocou ružového oleja. Čo je ale najdôležitejšie, neustále sme aktívne používali anglický jazyk!

Zistili sme aj to, v čom sa máme zlepšiť. Táto skúsenosť nám do budúceho života priniesla veľa. Cudzí jazyk nám umožňuje spoznávať nepoznané, vidieť nevidené, je to možnosť byť lepší, byť iný. Za takúto príležitosť ĎAKUJEME celému vedeniu a hlavne pani profesorku Kubánkovej.

(Marta Fandlová)

BratMUN

V dňoch 4. – 6. novembra 2011 sa v Bratislave uskutočnila konferencia BratMUN. Bol to 11. ročník modelu konferencie Spojených národov. Organizátormi podujatia bolo Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky a Gymnázium Juraja Hronca v Bratislave. Na otváracom ceremoniáli sa účastníkom konferencie prihovorili významné osobnosti: z Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky Dr. Milan Ježovič; veľvyslanci z nasledovných štátov: Nemeckej spolkovej republiky, Grécka, Cypru a Francúzska; zástupkyňa OSN vo Viedni a na Slovensku; riaditeľka Britskej rady; riaditeľka Gymnázia Juraja Hronca Eva Žitná.

Na medzinárodnej konferencii BratMUN sa zúčastnili študenti z rôznych štátov EU i mimo nej. V budove Slovenskej národnej rady pri Bratislavskom hrade vystúpili delegáti so svojimi príspevkami, pracovali v niekoľkých komisiách a rokovali o celom rade globálnych problémov.

Študenti, ako zástupcovia účastníckych krajín OSN, komunikovali v anglickom jazyku. Ich úlohou bolo navrhnúť možnosti riešenia problémov, pripraviť rezolúciu a v závere voľbou zahlasovať za jej implementáciu.

Účastníci konferencie mali možnosť prezentovať fakty,

vyjadriť svoje názory a aktívne ich presadzovať. Aby boli tohto schopní, museli sa niekoľko týždňov na konferenciu dobre pripraviť. Naše gymnázium v priestoroch Slovenskej národnej rady reprezentovali študenti z tried 3.B (Anton Holienčín a Patrik Fuhrich) a zo 4.B (Roman Kopšo, Andrea Snopeková a Katarína Rybárová). Okrem výnimočnej možnosti stretnúť sa so študentmi zo zahraničia, mali príležitosť zažiť výnimočnú atmosféru a získať nové skúsenosti.

Slávnostné vyhodnotenie spojené s odovzdávaním ocenení a certifikátov sa uskutočnilo v historickej budove Slovenskej národnej rady.

(p.p. Kubánková)

Akadémia

Dňa 16.11.2011 sa uskutočnila v Kultúrnom dome Ružinov AKADÉMIA ku Dňu študentstva spojená s imatrikuláciou prvákov.

Naši študenti si pripravili pestrý a vtipný program, ktorého nácviky trvali skoro 2 týždne. Celú akciu organizovala 3.D pod vedením triednej profesorky Rozporkovej. Divákov v sále hneď na začiatku zdvihla zo sedačiek kapela, ktorej meno je dodnes neznáme. Do pamäti

zúčastnených sa vryli najmä tieto vystúpenia: Psychiatria - 2. B, Hospodárenie s peniazmi, Popoluška – „Popola“ a hlavní DJs, dve úžasné a talentované speváčky (vystupovali aj minulý rok -jedna ako sólistka a druhá mala trio, ale rozhodla sa opustiť svoje priateľky a prestúpiť tiež na dráhu sólistky), vystúpenie Ingemara s yoyom, Karate vystúpenie troch prváčkových chlapcov...

Moderátori vniesli do celej „show“ úžasnú atmosféru a pripravili pre prvákov príjemné prekvapenia.

Imatrikulácia prebiehala bez zranenia a psychickej ujmy na zdraví. Prváci úspešne zvládli začlenenie sa do veľkej rodiny GIH. Akadémiu zakončili pohybovo zdatní taneční experti.

Niektorí boli programom nadšení, iní boli sklamaní. Nuž, chute máme rôzne. Ale povedzme si úprimne - bolo to príjemne strávené dopoludnie, spoznali sme nové talenty, prvákov a čo je najlepšie - neučili sme sa! PS: Tešíme sa na koncoročnú akadémiu. (Jana Zámečnicková)

Ako sme sa tešili na Vianoce...

20.12.2011 posledný predprázdninový deň bol spojený s bodovaním vianočných kreácií jednotlivých tried. Žiačky 3.D sa vydali spolu s p.p. Rozporkovou na prehliadku výzdoby. Niekde na chodbe začuli, ako vrabce čvirikajú - keďže táto zima je veľmi teplá (áno, môžu aj čvirikať), že túto úlohu žiaci vzali naozaj s plnou vážnosťou. Celá komisia bola veľmi príjemne prekvapená. Neboli to totiž len klebety. Keď prišiel deň D, zistili, že sa triedy zmenili na nepoznanie. Stromčeky, Santa Clausovia, imelá, vločky a vianočné ozdoby nás vítali takmer v každej triede. Obrovská chvála patrí najmä 1.A, odkiaľ sa komisii ani nechcelo odísť. Za nimi nezaostávali ani ostatné prvé triedy, pomaly, ale isto im „šliapu na päty“. Čo dodať na záver? Snáď len, že nič nie je stratené a aj žiaci z vyšších ročníkov majú stále šancu sa 1.A vyrovnat! PS: Deň voľna nikdy nie je na zahodenie!

(P. Múčková, B. Tatiarska)

4.A- Mgr. Adrián Eštok

Veľmi dlho som rozmýšľala, ako by som mohla predstaviť svoju triedu. Na prvý pohľad nič ťažké, avšak neskôr som zistila, že to také jednoduché nebude. Predsa sme každý iný, máme rozdielne charaktery, vlastnosti, názory a záujmy. Je veľmi zložitá písať o triede ako o „NÁS“, no našťastie nie nemožné.

Pre informáciu, v triede je aj spolu so mnou dvadsať báb a štyria chalani.

Dosť veľa, že? Chlapci sú v menšine, aj keď si myslím, že im to za tie štyri roky ani raz nevadilo. Možno s výnimkou telesnej, keďže pri možnosti výberu, čo sa bude hrať, vyhráva takmer vždy volejbal namiesto futbalu.

Keď sa však v spomienkach vraciam späť, spomínam si na prvý ročník - ako keby to bolo včera. Pamätám si súťaž vianočných vinšov, ktorú sme ako čerství prváčikovia vyhrali. Celá trieda v krojoch a podobne zladenom oblečení. To vám bol pohľad!!! Samozrejme ani náš pán triedny profesor nebol výnimkou a hrdosť sa v jednom z krojov premával po chodbe takmer celý deň. To boli začiatky nášho kolektívu. Ďalšie stmelovanie vzťahov prišlo na rad na lyžiarskom výcviku. Nikto sa nedolámal a zažili sme veľa, veľa nezabudnuteľných momentov.

Tiež sa nám podarilo prekúsať sa do druhého ročníka, ba dokonca v plnom počte. Absolvovali sme prvý triedny výlet!!! Neopakovateľné, avšak musím povedať, že na výlety máme akési nešťastie. Prvýkrát nám vypadla elektrina. Dva dni pri sviečkach. Na poslednom výlete sme boli bez vody. Dovtedy som si ani neuvedomila, ako veľmi nám voda môže chýbať. Napríklad také

splachovanie...

Tretí ročník utiekol ako voda. Niektorí z nás ho strávili aj mimo lavíc našej školy, a to v Nemecku. Pomaly, ale isto sme sa blížili k štvrtému ročníku a tiež k stužkovej.

Dnes sme štvrtáci a sme znovu všetci pokope. Šťastní ako blchy. Stužkovú máme úspešne za sebou, hrdosť nosíme naše zelené stužky až z obce Hodruša Hámre. No aby som neodbiehala od témy- čakajú nás ešte maturity a

sme odhodlaní ich zvládnuť čo najlepšie. Všetkým počas roka dávame riadne zabráť kopírku a požičiavanie poznámok či ich skenovanie sú na dennom poriadku- však sme nejaký kolektív, nie?

„Sme síce komplikovaní, ale poskladali sme sa.“ Tento výrok zdobí aj naše „oznamká“ a vystihuje nás zo všetkého asi najviac.

(Petra Múčková)

4.B-RN Dr. Dana Krajčiová

Som študentom Gymnázia Ivana Horvátha, navštevujem 4.B triedu spoločne so svojimi dvadsiatimi ôsmimi spolužiakmi, avšak nepatrím k skupine mojich spolužiakov, ktorí môžu o sebe hrdo prehlásiť, že Gymnázium Ivana Horvátha navštevovali celé štyri roky.

Môj prvý krok na pôde našej školy si pamätám veľmi dobre, bolo to takmer pred rokom. Nie, necítil som sa ako neistý prváčik, ktorý vôbec nevie, čo môže od strednej školy očakávať, ale obavám sa rozpakom som sa nevyhol. Spoločne s mojou triednou profesorkou som plný očakávania vošiel do triedy a prvýkrát uvidel mojich budúcich spolužiakov, ktorí sa stali mojimi kamarátmi, ľuďmi, ktorí mi pomáhali pri počiatočných oŕukávačkách v úplne novej škole, a niekedy aj spolupartákmi počas piatkových nocí.

Po „obhliadkach“ som sa napokon aj ja stal regulárnou súčasťou GIH a kolektívu 4.B triedy. Spoločne sme prežili koniec tretieho ročníka, veľa zábavy sme si užili pri organizovaní Akadémie, prežili sme nezabudnuteľný spoločný triedny výlet. Boli sme však aj súčasťou každodenných bežných momentov, ktoré nám svojou originalitou a neopakovateľnosťou vyčarili úsmev na tvári.

Po fyzickej, ale aj psychickej regenerácii počas extrémne

krátkych letných prázdnin sme opäť plní energie nastúpili do najdôležitejšieho ročníka, ktorý má tak trpkú-sladkastý prívlastok (zhodný) – maturitný. Súčasťou maturitného ročníka nie je len skúška dospelosti, ktorá so sebou prináša veľa prebdených nocí, stresových situácií a obrovské množstvo učenia, ale aj jej protipól – Stučková slávnosť -v živote každého stredoškolského študenta predstavuje

moment, v ktorom po prvýkrát predstúpi pred svojich rodičov a pomaly, ale iste prestáva byť malým dieťaťom. To isté platilo aj pre nás, aj my sme sa v plnom lesku večerných rób a elegancii oblekov postavili pred zraky našich profesorov i rodičov a slávnostne dostali symbolickú zelenú stužku.

Pred nami však stojí ďalšia výzva – dôstojne zložiť nástrahy spojené s maturitnou

skúškou a úspešne zmaturovať. Potom nás čaká svet dospelých, v ktorom budeme mať veľa možností ukázať, čo sme sa počas štyroch rokov na strednej škole naučili. K tomu nám pomôže aj veľké množstvo spoločne strávených chvíľ, ktorých skutočnú hodnotu si uvedomíme až o niekoľko rokov pri nostalgickom pohľade späť na našu ALMA MATER – GIH.

(Patrik Čakloš)

4.C-RNDr. Oľga Kubánková

Bol jeden z prvých septembrových dní roku 2008 a ja som prvýkrát vystúpil z električky na Chlumeckého ulici a kráčal som do mojej novej školy. Nevedel som, čo má čakať, trochu som sa bál, ale tiež som sa aj tešil, že spoznám nových ľudí. Po zoradovacích testoch som sa dostal do triedy 4.C, v ktorej nás bolo 28. Oproti „základke“ to bol dosť veľký rozdiel, ale - čím viac ľudí, tým viac nových priateľov!

Celý september bol zaujímavý, lebo sme sa nepoznali a pokúšali sme sa k sebe nájsť cestu. Myslí, že v októbri sa nám to podarilo a konečne sme si zapamätali mená všetkých spolužiakov. Potom sme sa už mohli naplno venovať učeniu a vyrábaniu ľahákov. Oproti základnej škole to bol markantný rozdiel. Profesori od nás vyžadovali viac. Jedni

sa s tým vysporiadali lepšie, iní horšie. Medzitým pokračovalo prehlbovanie našich vzťahov. Niektorí začali spolu chodiť. Takéto vzťahy ale vznikli len medzi chlapcami a dievčatami! Na našu triednu sme si zvykli tiež, hoci spočiatku sa nám zdalo množstvo úloh, ktorými nás zásobila, nezvládnuteľné, ale potom nám došlo, že to je len pre naše dobro. Prišla zima a my sme šli na lyžiarsky výcvik. Niektorí lyžovať vedeli, tí sa zdokonalili a tí, ktorí nevedeli, sa trochu naučili. Táto skúsenosť nás ešte viac zocelila a ani sme sa nenazdali, bol koniec roka.

Prázdniny ubehli a nasledoval druhý ročník. Ten prebiehal v podobnom duchu ako predchádzajúci. Učitelia sa nám takmer nezmenili, známky zostali rovnaké, ale už sme neboli „tí najmladší“. Zažili sme veľa vtipných historiek, či už naše vystúpenie na Akadémii, alebo ako spolužiačka držala profesorku dvere a nechcela ju pustiť do triedy (bola ešte prestávka), ale najlepší bol koncoročný výlet do Tatier! Boli tam ľudia takmer z celej triedy a zažili sme 10-hodinovú túru, na ktorej sme sa museli dostať cez pozostatky snehu (v júni!) a dokonca sme museli prebrodiť malý potok. Podľa informačných značiek

tam ale nemal čo robiť! Všetci sme v zdraví prežili a spokojne sme mohli nastúpiť do tretieho, podľa mňa najlepšieho ročníka.

Boli sme už v zabehnutých koľajach a maturita nás ešte nestrašila. Pribudla k nám jedna nová žiačka, ktorá v pohode zapadla do kolektívu. Zmenili sa nám profesori, a tak sme sa na niektorých hodinách dočkali zmeny zaužívaných režimov, v niektorých prípadoch k lepšiemu, v iných k horšiemu. Keďže bol tento rok v porovnaní s predchádzajúcimi ľahší, využili sme ho na rôzne výlety. Boli sme v Osvienčime, iní dokonca v Londýne a v Paríži. Bol som jeden z tých, čo mali možnosť vidieť Tower Bridge, Buckinghamský palác alebo Eiffelovku. Celé úžasné putovanie zorganizovala naša triedna profesorka. Pochybujem, že aj na iných školách sú

exkurzie až do Londýna. Na konci roka sme sa opäť dostali do Tatier, ale tento rok už celá trieda. Spolužiaci, ktorí sa nezúčastnili, boli sklamaní, že pri našich minuloročných zážitkoch neboli. Bývali sme v Tatranskej Lomnici a „túrali“ sme sa na vodopády Studeného potoka a na Skalnaté pleso, na ktoré sme sa dostali lanovkou. Ani sme sa nenazdali a bol tu koniec roka. A nás čakali posledné normálne dvojmesačné prázdniny v živote. Niektorí ich využili na brigády, iní na dovolenky, ale určite nikto na učenie.

Potom však nasledoval september a nás (hoci slniečko svietilo) zamrazilo. Došlo nám, že maturita je už takmer za dverami. Toto uvedomenie si sme oslávili na stužkovej slávnosti, ktorá vyšla dokonale, i keď sa do priprav veľké množstvo ľudí nezapojilo. Stužky sme dostali, rodičov a profesorov sme vytancovali, programom sme hostí zabavili a nakoniec sme sa všetci príjemne zabavili. Večer bol skvelý, nikto nemyslel na kopu učenia a na to, čo nás všetkých čaká....a to mi pripomína, že už by som mal asi končiť a ísť sa učiť.

(Tomáš Jasenák)

4.D-Mgr. Marek Vatraľ

Čo máš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra. Odlož to na pozajtra a máš dva dni voľna. Týmto heslom sa na našej GIH niektorí z nás riadia už pár rokov. Konkrétne 3 a pol roka. Za ten čas sme sa tu stihli udomáčniť. Už nevravíme ja a ostatní, v tej triede a v tej škole, ale my u nás v našej škole. Tak ako nič v živote, ani tento proces nebol ľahký. Mne sa pri spomínaní na začiatok existencie nás ako triedy vybavajú slová istej nemeňovanej osoby, ktorá vyhlásila, že z nás nikdy nebude kolektív. Dnes sa pohrávam s myšlienkou, že toto tvrdenie vyslovila zámerne, s úmyslom zjednotiť nás.

Nech to bolo akokoľvek, s hrdosťou môžem povedať, že už štvrtý rok sme jeden výborný kolektív, kolektív 4.D. Tak ako vraví jeden Murphyho zákon: „Nikdy nehovorte, že sa niečo nedá,

pretože vždy sa nájde iniciatívny blbec, ktorý nevie, že sa to nedá a urobí to.“ A to platilo vo viacerých oblastiach nášho školského života. Nakoniec sa vždy všetko nejako podarilo, nejako vyriešilo. Pravda, museli sme sa aj učiť a verte - stálo nás to nemálo snaženia. Nejedna prebdená noc nemala so zábavou nič spoločné. Úsilie bolo potrebné, veď ako vravievala jedna pani profesorka: „Vážte si to, chodíte predsa do gymnázia.“ Nebolo to však vždy ľahké, stihli sme sa stať i povestnými „lakovačmi medzi automechanikmi“. Postrehy učiteľov typu „Ty máš toľko pätiček, že s nimi môžeš aj tapetovať“ neboli výnimočné, na rozdiel od zistenia istej pani profesorky: „Ja nemám rada vás, vy nemáte radi mňa, takže nemáme problém.“ Občas pri vychovávaní učiteľia využívali rôzne prirovnania, vďaka ktorým sme si lepšie zapamätali spoločenský bontón. „Aj krava, keď vojde do kravičiny, povie mú!“ Overili sme si i zákony schválnosti. P.p. „Do tej písomky sa mi všetko učivo nezmesťilo.“ Žiak: „Určite, ale zmesťilo sa vám tam akurát všetko, čo som sa nenaučil.“ A zistili sme, že i učiteľom občas do povinností zasiahnu nepredvídateľné udalosti. „Pán profesor, máte opravené písomky?“ „Nie, mal

som sprajdu.“ Naučili sme sa rozlíšiť realitu od teórie. P.p. „Tak čo si sa na dnes naučil?“ Žiak: „Ja tu teoreticky dneska nejso.“ Niektorí z nás skúšali i formy kamufláže, a tak sme sa celá trieda naučili i niečo z biológie. „Ty tam úplne splývaš v tom kúte, už len začať nosiť bielu. Ešte tú diery si tam lepšie vyry a môžeš sa zakukliť. Za chvíľu len motýľ vyletí. Ale pred tým je tu ešte húsenica.“

Keď však padla zmienka o demolácii, začalo to byť aj nebezpečné: „Veď ja tam ten kút rozbijem!“ Vrátili sme sa i o pár rokov dozadu: „Ešte stále sa píše rodičovské ZDŽR?“ Dozvedeli sme sa, že na písomke z filozofie nemáme veľmi filozofovať. A zistili sme, že „darmo je riť stísať, keď prd už vyšiel.“ A tak sa učiteľom podarilo vstúpiť vedomostí aj do našich neochotných myslí a my

sme mohli byť prvá, potom druhá, prekvapujúco tretia a nakoniec i štvrtá D. Hoci na začiatku nám automaticky prischlo označenie Dėčka -najhoršia trieda na škole, umenie žiť, nie je umenie hrať s dobrou kartou, ale umenie vyhrať so zlou. Postupne sme sa tohto označenia, ktoré sme získali neprávnym, zbavili. Občas jednoducho stačilo uplatniť študentmi zaužívané pravidlo: „Nerieš, usmievaj sa a prikyvuj,“ inokedy bolo lepšie využiť nepísaný zákon: „Snaha sa cení“.

A i keď sme neraz boli celkom zúfalí, dobrá nálada síce nevyriešila všetky naše problémy, ale dokázala našťavať toľko ľudí, že stálo za to si ju udržať. Naučili sme sa v dobrom- ale i v tom najhoršom- držať spolu. Spolu sa ľutovať, ale ešte radšej sa spolu smiať. Tak sme tento rok úspešne zvládli aj improvizáciu na stužkovej, ktorá sa nám, myslím, vydarila a nakoniec sme to (síce niektorí s odretými ušami) ale predsa dotiahli až sem. Teraz nás čaká maturita a prijímačky na vysoké školy, na čo sa musíme usilovne pripravovať, preto si prosíme, aby ste nám držali palce. Vaša 4.D

(Miriám Ježeková)

INTERVIEW s Mgr. Martou Jankovičovou, riaditeľkou Gymnázia Ivana Horvátha

---

Ako dlho vykonávate funkciu riaditeľky školy?

-Tretí školský rok.

S akými predsvzatiami ste nastupovali do tejto funkcie, splnili sa vám?

-Predovšetkým som chcela pokračovať v načatom trende pána doktora Šuttu, ale niektoré veci sú tu predsa zmenené, napríklad sme vybudovali novú miestnosť na informatiku s interaktívnou tabuľou, naši žiaci majú možnosť študovať nový vyučovací jazyk - ruštinu, snažili sme sa skultúrniť prostredie našej školy - či už vymalovaním stien, učební a chodieb, alebo kúpou nového nábytku do tried. Každoročne sa snažíme obnoviť aspoň 2-3 triedy. Taktiež sa spoločne snažíme, aby žiaci naďalej dosahovali veľmi dobré výsledky v olympiádach a súťažiach a aby celkovo naša škola pod vplyvom nových zákonov napredovala.

Okrem vedenia školy vyučujete aj nejaký predmet?

-Kým som bola na našej škole iba profesorkou, mala som aj vlastnú triedu, minuloročných maturantov, vyučovala som matematiku a informatiku, ale nakoľko mi práca riaditeľky školy zaberá veľa času, tak mi tento rok zostalo už iba 5 vyučovacích hodín a učím matematiku v 1.B triede.

Ako na vás pôsobia žiaci nášho gymnázia? Pociťujete nejakú zmenu odkedy učíte?

-Určite tam tá zmena je. Mobily zmenili žiakov. Zmenilo sa ich správanie, komunikácia a jednanie s vyučujúcimi, čo je dané dnešnou dobou.

Máte v pláne vašich žiakov v budúcnosti nejakú milo prekvapiť?

(voľno, výlety, LVK, plesy)

-17.2.2012 bude na našej škole 1.školský ples, ktorý organizujú naši študenti, bude tam, samozrejme, aj pedagogický dozor a ak všetko dobre dopadne, tak sa určite nebránim podobným akciám aj v budúcich rokoch.

Keďže je naša škola zameraná na jazyky, je možnosť výmenného pobytu v zahraničí?

-Každý rok sa naša škola zúčastňuje výmenného pobytu v Mosbachu. V minulosti sme mali aj výmenné pobyty v Anglicku. Okrem iného to záleží aj na záujme žiakov, ale naša škola určite takéto akcie podporuje. Výmenných pobytov sa zúčastňuje väčšinou 1 alebo 2 triedy a trvajú 8-10 dní. Je to výborná skúsenosť ako v praxi využiť cudzí jazyk, zdokonaľiť sa v ňom a získať nové skúsenosti.

Ako by ste zhodnotili priebeh tohtoročných slávností školy?

(venček, stužková)

-Tento rok som bola na 2 stužkových slávnostiach, ktoré prebehli vo veľmi peknom prostredí, žiaci si naozaj dali záležať na programe, dievčatá boli nádherne upravené, mali krásne róby a celé slávnosti prebehli bez problémov. A čo sa týka venčeka, na ktorom sa dňa 21.1.2012 zabavila 2.B v Technopole, počula som od triednej profesorky len samé dobré odozvy.

Aký máte názor na vašich kolegov, ste dobrý kolektív?

-Vzťahy v našom pedagogickom zbore sú dobré, myslím si, že možno tu máme skupiny, ktoré sú zadelené podľa vyučovaných predmetov alebo podľa toho, koľko času spolu profesori trávia, ale ako kolektív si vyhovujeme, možno by bolo fajn mať viac priestoru a času na nejaké spoločenské skupinové stretnutia, čo sa týka aj mimoškolských akcií.

Zasahuje funkcia riaditeľky školy do vášho osobného života?

-Určite áno, možno viac, ako sa to zdá. -zasmiala sa pani riaditeľka. -Trávim v škole oveľa viac času ako počas funkcie pedagóga. Síce ani vtedy sa moja práca nekončila zazvonením poslednej vyučovacej hodiny, pokračovala som doma opravovaním písomiek a teraz sa to týka viac legislatívy a prípravy rôznych dokumentov.

Nechali by ste vaše dieťa študovať na našej škole?

-Určite áno, predsa aj môj syn tu študoval, bol v triede s rozšíreným vyučovaním anglického jazyka, čo ho aj veľmi posunulo. Som veľmi spokojná s prácou našich pedagógov, nakoľko na vlastnom synovi môžem vidieť, že ho perfektne pripravili na štúdium na vysokej škole, ktoré aj úspešne ukončil a v živote sa mu darí. Som rada, že navštevoval Horvátku.

Máte vo svojom živote nejaký nesplnený sen?

-Čo sa týka pracovnej stránky, veľmi ma mrzí, že tu nemáme vytvorené podmienky na trávenie spoločného času v nejakej spoločenskej miestnosti. A čo by som chcela najviac zmeniť, len to nie je jednoduché, spojiť naše dva pavilóny školy, čo by veľmi zľahčilo podmienky našim študentom a celkové fungovanie na škole by bolo pohodlnejšie. Keďže pochádzam z dediny, z osobného života je mojím snom časom sa tam vrátiť, ak mi zdravie dovolí.

Čo by ste odkázali vašim žiakom?

-Bola by som veľmi rada, keby sa tu naši študenti dobre cítili, nielen v prostredí školy, ale hlavne, aby naše rady prijímali z tej dobrej stránky a niečo si z našich slov aj zobrali. A aby nám aj naďalej svojimi úspechmi dokazovali, že máme byť na nich prečo hrdí.

Pripravili: Beňušková Jana (1.C) , Hanúšková Martina (1.C)

Izraelsko-arabský konflikt

V poslednej dobe sa nám čoraz častejšie dostáva do uší stupňujúci sa konflikt medzi Palestínou a Izraelom. Ide o vážny nábožensko-politický konflikt, ktorý siaha až do čias Abraháma. Abrahám privedol Bohom vyvolený národ do krajiny Kanaán, kde sa začali prvotné boje s pôvodnými obyvateľmi, Feničanmi. V bojoch nešlo len o územie, ale aj o náboženské spory. Od týchto čias bol židovský národ zotročovaný a prenasledovaný. Prvý, kto podpísal mierové zmluvy s okolitými krajinami, bol Izraelčan Dávid. Za jeho

vlády bol Jeruzalem vyhlásený za hlavné mesto Izraela. Ďalším dôležitým bodom v histórii je narodenie Ježiša, ktorý vytvoril nové náboženstvo, kresťanstvo. Vzišli tu mestá, ktoré sú dôležité pre tri veľké náboženstvá a to: judaizmus- Jeruzalem, Zefat, Hebron a Tiberias, kresťanstvo - Jeruzalem, Nazareth, Betlehem, islam- Jeruzalem. Koncom 19. storočia v Palestíne tvorili Židia 5% vtedajšej celkovej populácie. Prelomový bol rok

1917, kedy britská vláda vydala Belfourskú deklaráciu o vyjadrení britskej podpory pre židovskú populáciu v Palestíne. Tým, že Liga národov roku 1922 odovzdala kontrolu nad Palestínou Británii, začali do Palestíny prúdiť židovské masy, najmä z Ruska.

Medzi rokmi 1924 až 1932 do Palestíny prišlo 60 000 ďalších Židov. Založili obchody v Tel-Avive, Haife a Jeruzaleme. Židovská rada si založila samosprávne zhromaždenie, ktoré zvolilo samosprávnú

radu pre politiku a programy. Postupne Židia začali ťažiť nerastné suroviny, rozvinul sa im dobre obchod, kultúra, školy, poľnohospodárstvo. Počas 2. svetovej vojny emigrovalo do Palestíny ďalších 85 000 Židov. Británia bola prakticky neschopná starať sa vtedy aj o problémy s Palestínou, tak ju odovzdala do rúk OSN. Židia vyhlásili založenie svojho štátu Izrael roku 1948. USA a ZSSR spolu s ostatnými štát-

mi uznali novú Židovskú vládu. A nastal tu zlom. Liga arabských štátov, Jordánsko, Egypt, Sýria, Irak a Libanon vyhlásili vojnu Izraelské-

mu štátu s oznamom, že ich vojská vstúpia do Izraela na pokyn. V roku 1949 Izrael podpísal prímerie s okolitými štátmi, ktoré vyhlásili, že súhlasia s hranicami nového štátu. Jeruzalem sa rozdelil medzi Izrael a Jordánsko. Pôvodne sa mali dodržiavať mierové rokovania, ktoré však Arabi odmietli akceptovať.

V máji roku 1949 sa Izrael stal 59-tým členom OSN. Po roku 1949 Egypt zamietol prístup Izraelu do Suezského kanálu a od dva roky neskôr zablokoval aj Tiranskú úži-

nu. Palestínčania na to začali napádať Izrael z pásma Gazy. Izraelčania začali odvetu na Egypt a Jordánsko. V júli 1956 si Egypt privlastnil Suezský prieplav a toho istého roku v októbri Izrael oplatil útoky. Británia a Francúzsko reagovali ultimátom, aby sa egyptské a izraelské vojská stiahli z kanála. Potom egyptská vláda otvorila prieplav a Izrael sa zmocnil Tiranskej úžiny. Izrael začal obchodovať s USA, Veľkou

Britániou, Latinskou Amerikou, západnou Európou a Afrikou. V marci 1979 konečne Izrael a Egypt podpísali mierovú zmluvu. Na to arabská liga vylúčila Egypt zo svojho členstva.

V roku 1993 podpísal Rabin a Arafat mierovú zmluvu medzi Izraelom a OOP (reprezentant palestínskeho ľudu).

V roku 1994 podpísal Izrael ďalšiu mierovú dohodu s Jordánskom. Zlom nastal v roku 2000, kedy Ehud Barak dovolil vystúpiť Arielo-

vi Šaronovi s bezpečnostným sprievodom na Chrámovú horu. Toto vyvolalo okamžité útoky Palestínčanov, keďže Chrámová hora je posvätné miesto pre moslimov, pretože odtiaľ vystúpil Mohamed do neba. Toto trvá v podstate dodnes. Za ten čas prebehlo mnoho ďalších bojov a prišlo k radikálnym

zmenám. Momentálne chce Izrael zaútočiť na Irán bez povolenia USA. Mohli by sme sa nad tým trochu zamyslieť. Položme si otázku: „Má zmysel, aby zahynuli vo vojne milióny nevinných ľudí, aby pri neustálych bojoch bola zničená vyše tisícročná kultúra týchto štátov? Má toto všetko nezmyselné vraždenie a ničenie zmysel? Konečne by mal zvíťaziť zdravý rozum a nie bezcenné ubližovanie tomu druhému. Čo vy na to? (Barbora T.)

Čo píšeme vo voľnom čase...

Stratená a znovu nájdená (Poviedka na pokr.)

List jej odľuklo z rúk. Vzala si krížik a s hrdosťou si ho nasadila na štíhly krk. Rozhodla sa. Zbalí sa, odíde z otrovej chatrče a stane sa obchodníčkou s rybami. Odišla do rohu, kde mala pár skromných kimon a opatrne ich zabalila do koženej tašky. Dala tam aj matkin list, krabičku, skyvu chleba, drevený kríž a tenúcke deky. Zababušila sa do maminej periny a rozlúčila sa s otcom. Naposledy sa pomodlila za jeho dušu a odišla. Na vykopanie hrobu nemala čas. Vykročila do silného tajfúnu. Jej chudučké telo skoro odľuklo, preto sa pridrižovala okolitých polámaných paliem. V duchu jej znela modlitba: Zdravás Mária. Nevedela presne, akým smerom je dedina, ale aj tak vedela, že v chatrči nemôže ostať. Bosé nôžky mala modravé od zimy a na rukách jej začala pukať koža. „Pane bože, pomôž mi, prosím!” Unavená padla do blata. Ďalej ísť nevládala.

Lee Zang hľadal nejaké jedlo pre seba, pretože už deň nejedol. Zrazu zbadal v late ležiace dievča. „Preboha!” Rozbehol sa proti silnému vetru. Zodvihol chabé telo bezvládneho dievčaťa. Jej čierne vlasy ako uhoľ sa roztancovali vo vetre. „Ako môže takáto nebeská kráska len tak bezvládne ležať počas silného tajfúnu?” Privinul si ju na hrud'. Vydal sa späť k svojmu domčeku neďaleko dediny.

Thai sa prebrala a cítila teplo. Žiaden chlad, dážď a ani blato. Teplo a... Pokoj. Pomaly sa zdvihla a videla, že je zakrytá hrubou mäkkou dekou. Rozhliadla sa po izbe a zbadala pri malom ohníku chlapca. Bol chudý a vyzeral byť vysoký. Mal krásne čierne oči a ko onyx a čierne vlasy uviazané do copu. Obrátil sa na ňu. Zarazil sa a ona tiež. „Nevedel som, že už si hore.” Vstal a podišiel k nej. Z malej skrine vybral dlhé šaty. „To je jediné, čo mám. Nosila ich moja matka. Dúfam, že ti budú dobré.” Thai sa usmiala a vzala do chudučkových rúk hnedé šaty. „Ďakujem. Určite mi budú dobré.” Chlapec sa otočil a Thai sa začala prezliekať. „Volám sa Lee Zang.” Thai sa stále usmievala. Zaodela sa do šiat, ktoré jej boli trochu veľké. Prešla si rukou po vlasoch a po krku. Stuhla. Nemala zaфіrový krížik. Ani si neuviedomila, čo robí a vykrikla: „Kde

je môj kríž?” Lee sa zľakol a obrátil sa. Jej kráska mu vyrazila dych. Bez mihnutia oka vzal krížik a podal jej ho. Pristúpil k nej. Videl jej v očiach, že sa jej uľavilo.

(Grace)

Čo nás zaujalo? Old school music

Iron Maiden je jedna z najúspešnejších britských metalových kapiel. Predali približne 100 miliónov albumov. Kapela vznikla v roku 1975 v Londýne. Založil ju Steve Harris bassgitarista skupiny. Odporúčané skladby: Blood Brothers, The Number of the Beast, WrathChild, Can I Play With Madness

AC/DC je austrálska hardrocková skupina. Bola založená v roku 1973 v Sydney dvomi bratmi Angusom a Macolmom Youngom. Názov AC/DC kapela údajne dostala po šijacom stroji ich sestry Margaret. Skupina predala viac ako 200 miliónov albumov po celom svete. Album Back in Black je 2. najpredávanejším albumom v dejinách s približne 42 miliónmi predanými kusmi. Odporúčané skladby: Highway To Hell, Back In Black, Its a Long Way To the Top

Led Zeppelin bola britská rocková skupina, ktorú v roku 1968 založil gitarista skupiny Jimmy Page. Skupina čerpala z mnohých zdrojov a hudobných žánrov. Ich hudba bola založená na tvrdom blues rockom gitarovom zvuku. Preto je považovaná za predchodcov heavy metalu a jedným zo zakladateľov hard rocku.

Odporúčané skladby: Immigrant song, Kashmir, Stairway to Heaven

(Frederika M.)

Čo k čajku?

Hollyroth alebo Robert Roth spívá Jana Hollého mrzkoti a pomerkováňá

V predvianočnej atmosfére triedy 2.A, 2.D a 3.D navštívili divadelné predstavenie HOLLYROTH. Básnická zbierka Velebný pán z Madunic od Vojtecha Mihálíka inšpirovala režiséra Rastislava Balleka k vytvoreniu divadelnej inscenácie Hollyroth. Zameral sa v ňom na život spisovateľa, prekladateľa a katolíckeho kňaza Jána Hollého. Prirovnal ho k ústrednej postave panovníka

z významného eposu Svatopluk. Do diela Svätopluk vložil J. Hollý svoje sny a predstavy o našej dávnej minulosti. Hlavným znakom tohto diela je využívanie bernolákovčiny a časomiery. Časomiera je zložitý veršový systém s výrazným prízvukom na slabikách. Napriek menším problémom porozumieť slovám, sa človek nechá unášať príjemným rytmom veršov, ale aj pohľadom na Roba Rotha. Náróčný prednes zvládol originálne, priam majstrovsky. Vtiahol nás do deja, ba aj zavtipkoval. Pochopili sme jeho „spívaní“ a domov sme odchádzali spokojní. Veď sme spojili príjemné s užitočným! (Lucia Hrnková)

Midnight in Paris (Polnoc v Paríži)

Tentoraz som si v pripravila, keďže boli sviatky a obdobie ako - takého ničnerobenia, veľmi milý film z pera Woodyho Allena, Polnoc v Paríži (Midnight in Paris).

Obsadenie: Owen Wilson, Rachel McAdams, Corey Stoll, Yves Heck, Marcial Di Fonzo Bo, Alison Pill, Tom Hiddleston...

Obsah: Mladý americký scenárista Gil (O.Wilson) prichádza so svojou snúbenicou Inez (R.Mc.Adams) do Paríža spolu s jej rodičmi. Gil je rodený romantik preferujúci Paríž, keď prší a ktorý sa snaží napísať kvalitný román, lenže sa mu to akosi nedarí. Preto je rád, že sú práve v metropole, kde môže nazbierať inšpiráciu a ponoriť sa do históriou dýchajúceho romantického mesta, akým Paríž nepochybne je. Jeho snúbenica je jeho opakom. Inez je praktická a bohatá Američanka. Ich pobyt tak trochu skomplikuje Inezina bývalá láska z vysokej školy Paul, ktorý pride prednášať

va Zeldu (A.Pill) a Scotta (T. Hiddleston) Fitzgeraldovcov. Neskôr osobne spoznáva známe tváre: Ernesta Hemingwaya (C.Stoll), Picassa (M.D.Fonzo Bo) a iných.

Gil každý večer chodí presne o polnoci so starým veteránom za svojimi novými priateľmi. Jeho snúbenica Inez sa pokojne baví s Paulom, s ktorým má neskôr, ako zistil Gil, milostný pomer.

Gil spoznáva aj Picassovu múzu a bývalú Modiglianiho partnerku Adrianu (M.Cottillard). Adriana mu od prvej sekundy nie je ľahostajná. Páči sa mu na nej jej pôvab a šarm. Stretáva aj Gertrudu Stein (K.Bates), ktorá mu pomáha s písaním románu.

Mladý spisovateľ prežíva asi najkrajšie obdobie svojho života, kým ho

Adriana nevezme späť do 19. storočia. Vtedy si uvedomí, že pre každého je zlatý vek iný. Vyjasní sa mu, že prítomnosť je síce niekedy neuspokojivá, ale bez toho by to nebol predsa život. Nakoniec sa rozhodne...Ako? Nechajte sa prekvapiť.

(Barbora T.)

STRONGHOLD 3

Netreba sa zbytočne príliš tešiť, pretože... ako aj reálny život, tak aj virtuálny svet hier nám môže priniesť sklamanie. Vráťme sa späť na začiatok. Stronghold, stredovek, stratégia?? Nič vám to nehovorí? Nemusíte sa báť, len sa usadte a pokojne čítajte ďalej. Pre mňa hra, s ktorou som takpovediac vyrastala.

Aby ste teda boli v obraze, cieľom hry je vybudovanie vlastnej pevnosti s mohutným opevnením a vojskom, schopným ochrániť kráľa a poddaných pred útokmi nepriateľa. Popritom možno viesť expanzívnu politiku a rozširovať svoje kráľovstvo. Samozrejme netreba zabúdať na správne hospodárenie s majetkom, nerastnými surovinami či po-

travinami. Taktika boja je tiež nemenej dôležitá.

Hra je moja srdcovka a práve preto som netrpezlivo očakávala vydanie jej tretieho pokračovania. Možno toľko očakávaní pokazilo môj celkový dojem. Áno, čo sa grafiky - prostredia, budov či postáv

týka, problémy nevidím. Na toto však ani nie som dostatočný odborník, aby som si dovolila kritizovať. Autori však poriadne prehnali vychvaľovanie hry.

Dátum jej vydania bol niekoľkokrát preložený. Aj napriek tomu je hlavným problémom už samotná „hrateľnosť“. Ovládanie je otrasné! Umiestniť budovu v mape je častokrát skoro husársky kúsok. A čo by ste povedali, keby sa postavy z ničoho nič zasekli? Ostali by stáli uprostred bojiska avy by ste sa mohli iba bezradne pozerat? Verím, že by asi nikto nebol nadšený. Nehovoriac o ďalšom množstve chýb. Aby som nebola len kritická, tretie vydanie Stronghold-u prinieslo podľa mňa so sebou aj nejaké pozitíva. Určite by som vyzdvihla novinku, ktorou je nočný a denný režim. Pridáva jej na atmosfére, a taktiež na obtiažnosti. Bojovať v noci za hustého dažďa nie je práve najľahšie.

Zhrnutie: Stronghold 3 je nedokončená hra s množstvom chýb, týkajúcich sa hrateľnosti a techniky. Preto hovorím: Firefly Studios, máte čo zlepšovať!

Prehľad udalostí

V decembri 2011:

Štátna jazyková skúška z anglického jazyka: Skúšku úspešne spravilo 24 žiakov zo 4. B. Dokonca 16 žiakov s vyznamenaním. (Úžasné! Tlesk-Tlesk!)

Začiatok predaja vianočných pohľadníc UNICEF: 2. – 19. 12. 2011, zodp. p. p. Rozporková. (Ďakujeme ;)

Živá knižnica :besedy s predstaviteľmi rôznych menšín v Juvente, žiaci SPS III.A,D, zodp. p. p. Rozporková.(Zaujímavé, čo poviete?)

Debatná súťaž o ľudských právach v Dome Európskej únie, 10 žiakov III.B,C, zodp. p. p. Vatraľ. (Let's go talking people!)

Vianočná kvapka krvi: 20 žiakov zodp. p. p. Krajčiová. (Našli sa odvážlivci, úžasné!)

Predstavenie HOLLYROTH v SND, II.A,D, III.D, zodp. p. p. Ilievová - vianočný darček - spojenie príjemného s užitočným. (Spívám, jak hroznú Svatopluk na Karolmana védel...)

Slávnostné triednické hodiny s tematikou Vianoc, 22.12. (volejbalový turnaj) (Džinglbéls, džinglbéls!:D)

V januári 2012:

Olympiáda v anglickom jazyku: V okresnom kole zvíťazila Mária Ošková- 4.B (Congratulation!)

Celoslovenská súťaž v písaní anglických esejí: Laura Emrichová -2.B, Mária Krchniaková -4.B, Filip Křivánek -2.B

Obvodné kolo olympiády v nemeckom jazyku: 2.miesto: Milan Žiška a Veronika Schweighofevová. Na krajskom kole nás bude reprezentovať Katharina Giesemann.

Prezentácia našej školy počas „Dňa župných škôl v AVI-ON-e“: vedenie školy v spolupráci s vedúcimi PK NJ a PK ANJ. Prišli mnohí, ktorí sa chceli dozvedieť viac o našej škole a o podmienkach štúdia a prijímania.(Príjemné popri nakupovaní, no nie?)

FK Nový rozmer: Aké je to nosiť burku? Čo sa zmenilo v Afganistane odvtedy, čo prestal vládnuť Taliban? Môže žena v tejto krajine vyjsť sama slobodne na ulicu? Má ľudský život menšiu hodnotu ako ovca?

Na tieto a mnohé ďalšie otázky sme diskutovali a našli odpovede v utorok 17.1.2012, keď sa na našom GIH uskutočnilo druhé premietanie nášho stále malého a mladého filmového klubu Nový Rozmer. Premietali sme film Manželka za 50 oviec (réžia Nima Sarvestani, Švédsko 2010). Po filme sa uskutočnila diskusia s afganskou režisérkou Alkou Sadat, ktorá na našu školu zavítala vďaka OZ Človek v ohrození. Veľmi sa (nám) páčilo a tešíme sa na ďalšie premietanie vo februári!

LVK prvých ročníkov : 22. – 28.1.2012 na Martinských holiach, ped. dozor Toma, Glesk, Kubánková, Dohnalová (Zlom väz alebo skôr lyže? (serious thinking))

Čaká nás...

Polročné vysvedčenie (31.1.2012) a prázdniny (3.2.2012)

Jarné prázdniny (20.-24.2.2012)

Písomné maturity (13.-15.3.2012)

A teraz POZOR! 17. februára nás čaká prvý školský ples!

Posledná prosba na záver: Redakčná rada s radosťou uvíta vaše príspevky do časopisu, najmä brebtíky a vtipné komentáre, ktoré môžete posilať na našu e-mailovú adresu

Zahrajme sa pod lavicou

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

T	O	G	N	I	J	A	D	R	O	P
S	R	M	I	L	O	P	O	T	R	A
A	A	G	Á	T	M	O	C	E	E	C
L	K	D	U	R	A	L	Z	Í	A	I
P	O	L	Y	S	T	Y	R	É	N	V
O	B	E	L	D	E	E	M	K	I	O
N	O	Y	M	O	R	T	S	Í	V	R
E	R	V	L	S	I	Y	R	N	O	O
F	Ý	O	A	K	Á	L	U	I	R	B
S	V	K	T	A	L	É	D	L	U	E
O	L	I	A	T	I	N	A	H	S	L

beľ, cín, kov, rez, agát, lata, ruda, trám, doska, dural, in-got, jadro, olovo, strom, topol, hliník, liatina, výrobok, borovica, materiál, surovina, fenoplast, polyetylén, polystyrén

Riešenie osemsmervky:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Redakčná rada:

Marta Fandlová

Frederika Miklós

Jana Zámečníková

Martina Hanúsková

Jana Beňušková

Barbora Tatierska

Petra Múčková

Šéfredaktorka: Petra Múčková

Konzultantka: Mgr. Zlata Ilievová

Technická a grafická úprava: Richard Hapl